

DEN OSANNOLIKA VERKLIGHETEN

Vi lever i en värld som är fantastisk. Det är lätt att överraskas av massmediala inslag, som mer eller mindre återspeglar den s.k. verkligheten.

Frågan är bara vad det är som återspeglas?

Är det en verklighet eller en del av den. Är det den sanna bilden eller är det en del av den.

Den Tage "danielssonska" sannolikheten tränger sig på med en smärtsam styrka. Harrisburg eller inte?

Det mesta är osannolikt intill den gräns som - med brist på medvetenhet - gränsar till det sannolika. Programmet om och med Hollywoodfruar är ett sådant inslag i tv-rutan, som kan placera mina känslor i de nedersta av helveten.

De speglade personligheterna visar på en brist på verklighetsförankring, som kommer en sociala kompetens att gå i taket. Är det verkligen sant? Och är det sant att denna programidé kan vara underhållande.

Det handlar om att visa en omedveten, rå och brutal amerikansk verklighetsflykt, som borde skrämman bort de flesta av tv-tittare. Inte bara det materiellt absurda överflödet, utan samtidigt en uppsättning värderingar, som skrämmer.

Personliga tankar som fokuserar på en egoism, och som kommer mitt inre att rysa av förskräckelse.

Just att läsa om detta inslag, då våra välkända journalister Johan Person och Martin Schibby mot alla odds kommit hem - lyckligt och väl.

Nuets motpoler: den uppsökande journalistiken och dokusåpans närvaro.

Etiopien och Amerika borde vara två poler som aldrig kommer att mötas, om man nu skulle ta demokratibegreppet på allvar.

Men i "det kalla krigets" Afrika är allt tillåtet. Länder backar upp varandra under det att ekonomiska överväganden kan sammanföra varandra i en den efter-traktade råvarukatalogen.

Martin och Johan har upplevt de råa och brutala verkligheten, där ärligt spel och falsk diplomati gått samman.

Den afrikanska våren har på många sätt förbytt till sin motsats. Den kontraproduktiva befrielsen förvandlar till oigenkännlighet - inte bara i Etiopien och Sydafrika, Egypten och Libyen; den finns i Sydafrika, Latinamerika lik väl som i Östeuropeiska stater.

Dubbelspelet förvandlar oss människor till misstänksamma varelser, vars sinne för sanning och framsteg kan ifrågasättas.

Sanningen är för påträngande för politiker, likväl som chefstjänstemän i de högre avsatserna av vår förvaltningshierarki. De i framkant tilltagna krognotorna sväller över av sprit och vin.

Samtidigt måste de obehagliga turerna av en rådande utrikspolitik hållas hemlig för att kunna existera. Det blödande såret efter den famösa Baltutlämning har ännu inte läkt.

Nu sitter Dawit Isaak fortfarande där i sin otympliga cell och inte ens en "hollywoodfru" kommer i hans närhet. Är vi lika dåraktigt egoistiskt? Och diplomatin - tyst eller vrålande . var är den?

Det sägs att elva år i etiopiskt fängelse leder till en säker död. Fjorton månader blev en livsprövning för två sanningssökare. Journalisten och författaren Dawit Isaak har nu avverkat elva år cellen - lever han?

Och under det att allt detta händer blir man i Varbergs församling oense om en gammal mur som skymmer kyrkan ute vid det stora torget. Ja, till och med lyckas man med att båda avskeda och göra en "pudel" i detta centralt kyrka ämne.

Hur osannolikt kan inte den s.k. verkligheten vara!

Hans-Evert Renérius